

Syn Boży – Zbawiciel

WSTĘP:

„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi. A światłość w ciemnościach świeci, lecz ciemność jej nie przemogła. A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę Jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.”
(Ew. Jana 1,1-5.14 NP)

I. JEDNORODZONY BOŻY SYN

1. Zrodzenie przez Ojca Niebieskiego Syna, jest cudem i tajemnicą Bożą. Dla nas jednak objawiono ten fakt, podkreślając, że jest On Jednorodzone Synem Boga (Jan 1,14).

a. Ojciec świadczy, że zrodził Syna (Ps 2,7-9; Hbr 1,5; 5,5);

b. Ewangelista poświadcza, że jest On jednorodzone Synem Bożym (Jan 1,14; 3,16);

c. Jednorodzone Syn Boży przejął naturę Boską i nazwany jest Bogiem (Jan 1,1-3; 20,28);

3. Ojciec jest jednak Bogiem dla Syna (Hbr 1,8.9; por. Ps 45,6.7)

a. Jezus Chrystus świadczy także, że Jego Ojciec jest Jego Bogiem (Jan 20,27);

4. Jezus Chrystus jest wiernym „Obrazem Boga Niewidzialnego”:

a. Objawił nam Ojca (Jan 1,18);

b. Oświadczył, że kto Jego widzi, widzi także Ojca (Jan 14,7-11; 12,45);

c. Świadczył także o tym ap. Paweł (Kol 1,15; Hbr 1,3).

Uwaga:

W Jezusie Chrystusie Bóg Ojciec został objawiony w Swej pełni lecz tylko na miarę zdolności poznawczych człowieka (Kol 2,9).

II. PRZEZ NIEGO I DLA NIEGO WSZYSTKO POWSTAŁO

1. Wszystkie rzeczy i istoty, jakie powstały i trwają, zarówno na Niebie jak i na Ziemi, stworzone zostały z woli Ojca przez Syna Bożego (Kol 1,15-17; por. Jan 1,1-3.10);

a. Również nasza Ziemia i wszystko co znajduje się na niej (oraz w jej wnętrzu), a także Niebo nad naszymi głowami, zostało stworzone przez Niego (1 Mjż 1,1-31).

2. Między Ojcem, a Synem panuje całkowita jedność celów, zamierzeń i dokonań (Jan 10,30; 14,8.9).

III. ZBAWICIEL ŚWIATA

1. Grzech oddzielił ludzi od Boga (Iz 59,1.2).

2. Wszystkim nam groziła wieczna śmierć (Rz 5,12; 6,23; 1 Mjż 3,6-8).

3. Ale Bóg przed czasem przygotował dla ludzkości ratunek, postanawiając ofiarować Swego Syna za grzechy świata (1 Ptr 1,18-20).

4. W tym celu Syn Boży przyjął naturę ludzką, zjawił się na świecie jako człowiek urodzony z kobiety (Iz 7,14; Mt 1,18-25);

a. W akcie tym widać wielkie, dobrowolne uniżenie Syna Bożego – wielką miłość Ojca i Syna do wszystkich nas (Flp 2,5-8; Jan 3,16; por. 1 Jana 4,8-10)

5. Droga Zbawiciela wiodła Jezusa Chrystusa przez zwycięstwo nad wszelkimi pokuszeniami szatańskimi (Rz 8,3; por. Mt 4,1-11);

a. szatan kusił Jezusa bezpośrednio (Mt 4,1);

b. Chrystus jednak oparł się wszelkiej pokusie (Hbr 4,14.15; 1 Ptr 2,22.23);

c. był posłuszny woli Ojca aż do śmierci, i to strasznej śmierci krzyżowej (Flp 2,8).

6. Zbawienie ludzi wymagało złożenia przez Jezusa Chrystusa zastępczej ofiary za nas, z powodu naszych grzechów (Rz 6,23);

a. Ofiarę tę zapowiadały wcześniej proroctwa (Iz 53,11);

b. On sam był świadomy swego losu. W rozmowie z uczniami potwierdził, że ofiarę tę składa dobrowolnie (Mt 16,21; Jan 10,17.18; Hbr 12,2);

c. Jednak cierpienie Syna Bożego, Jego męczeńska śmierć były dlań strasznym przeżyciem (Łk 22,40-48.63.64; 23,33-36; Hbr 5,7).

7. Na Chrystusie spoczęły grzechy wszystkich nas i za nas stał się On „Przekleństwem” (2 Kor 5,21; Gał 3,13; 1 Ptr 2,24).

8. Przez Swoją śmierć krzyżową Jezus Chrystus pojednał ludzkość z Bogiem (Rz 5,10; Koł 1,19-22);

a. uczynił koniec rozdziałowi między Bogiem a ludźmi, stając się drogą łączącą oboje (Hbr 10,19.20; por. Jan 14,6).

9. Imię JEZUS jest jedynym imieniem, istniejącym pod Niebem, danym ludziom, poprzez które możemy być zbawieni (DzAp 4,12);

a. jest On JEDYNYM POŚREDNIKIEM między Bogiem a ludźmi (1 Tym 2,5).

IV. WIECZNIE ŻYWY ZBAWICIEL JEST U BOGA!

1. Ukrzyżowany za nasze grzechy Pan Jezus Chrystus został wzbudzony przez Ojca, wstał z martwych i stał się zwycięzcą grobu i śmierci (1 Kor 6,14; Obj 1,18);

a. Jezus zapowiedział swoim uczniom zarówno Swoją śmierć, jak i powstanie po trzech dniach (Mt 16,21; 26,32);

b. po Swoim zmartwychwstaniu ukazywał się wielu ludziom (1 Kor 15,3-8; por. Mat 28,16-20; Mr 16,6-14; Łk 24,13-31.36-53; Jan 20,11-29);

c. wobec ap. Jana złożył On znamienne oświadczenie, iż posiada władzę nad grobem i śmiercią (Obj 1,9-18);

2. Zmarwychwstały Zbawiciel jest Gwarantem naszego zmartwychwstania i życia wiecznego (1 Kor 15,19-23; Obj 1,17.18).

3. Gdy odszedł z Ziemi do Nieba, usiadł „na prawicy Majestatu” (DzAp 1,9.10; 7,56; Hbr 1,3; 10,12-14).

4. Jego obecność przed Bogiem ma wielkie znaczenie dla nas:

a. w Jego imieniu możemy się zwracać do Ojca w modlitwie, przedkładając wszelkie nasze potrzeby (Jan 16,23-27);

b. przez Niego Ojciec zsyła nam liczne dary (Jan 14,13.14);

c. w szczególnych przypadkach Zbawiciel osobiście interweniuje, broniąc swój lud od niebezpieczeństw (DzAp 9,1-6; por. 1 Kor 15,8);

d. opieka Jezusa Chrystusa nad Kościołem przedstawiona została w pięknej ilustracji opartej o realia ziemskiej świątyni: jak kiedyś najwyższy kapłan opiekował się świątynią oddaną jego pieczy, tak jak Jezus Chrystus – Najwyższy Kapłan według porządku Melchisedeka – opiekuje się Kościołem, oczyszcza i prowadzi go (Obj 1,12-20);

e. nasz Najwyższy Kapłan nigdy nie opuszcza ludu. Poprzez

Ducha Świętego jest On wraz z Ojcem obecny wśród nas – mieszka w sercach dzieci Bożych (Mt 28,20; Jan 14,23);

f. dzięki śmierci Jezusa zostaliśmy usprawiedliwieni z grzechów naszych, zaś nasze wieczne życie jest zagwarantowane przez Jego życie (Rz 5,10; por. 1 Kor 15,12-23).

5. Słowo Boże zachęca nas, abyśmy we wszelkiej naszej potrzebie przystępowali w modlitwie do Bożego „Tronu łaski” (Hbr 4,16);

a. u Boga jest bowiem Ten, który zna wszelkie nasze problemy i rozumie nasze potrzeby (Hbr 2,17.18; 4,14.15);

b. możemy być pewni wysłuchania modlitw i pomocy, gdyż sam Ojciec miłuje nas i pragnie naszego dobra (Jan 3,16; 16,26.27);

c. otrzymamy potrzebne łaski, gdyż przed Bogiem jako nasz Orędownik znajduje się Jezus Chrystus, który zapłacił za wszystkie nasze winy i wyjednał nam wszelką łaskę (Rz 8,34; Hbr 7,25).

Uwaga:

Kiedy Jezus Chrystus był na ziemi, modlił się za nas i prosił Ojca za nami (Jan 17,1-26; por. Hbr 5,7). Był to bowiem czas, gdy jeszcze nie było dokonane Pojednanie ludzkości z Bogiem (Rz 5,8-10; Kol 1,19-22). Kiedy jednak Pojednanie zostało dokonane, kiedy „Ofiara przebłagalna” została złożona (1 Jana 4,8-10; Rz 3,25), sytuacja się zmieniła. Chrystus Pan oświadczył, iż w „owym dniu” nie będzie już więcej prosił Ojca za nami (Jan 16,26.27), gdyż nie będzie już takiej potrzeby. Nie oznacza to jednak, że Zbawiciel jest bezczynny w naszej sprawie wobec Boga. Przeciwnie, Jego stała obecność przed Ojcem jest niezwykle istotna. Będąc po prawicy Bożej, stanowi żywy dowód tego co dla nas uczynił, obecnością Swoją udziela wszelkiego poparcia dla naszych modlitw i próśb. Dlatego Pismo Święte z takim naciskiem mówi o Jego wstawiennictwie przed

Ojcem w naszych sprawach (Rz 8,34; Hbr 7,25; 1 Jana 2,1.2).

ZAKOŃCZENIE:

Syn Boży, który odkupił nas przez Swą krzyżową śmierć, i zgładził nasze grzechy jednając nas z Bogiem – żyje! jest to wspaniała pewność i radość dzieci Bożych wszystkich czasów! Starotestamentowy patriarcha, Hiob, piastował w sercu tę samą nadzieję gdy oświadczył: „Lecz ja wiem, że Odkupiciel mój żyje i że jako ostatni nad prochem stanie! Że potem, chociaż moja skóra jest tak poszarpana, uwolniony od swego ciała będę oglądał Boga”. (Joba 19,25.26 NP)

– Czy i Ty masz tę nadzieję?